

Publicerad 2019-08-29 19:36 av Mia Popiana

Visa mig ditt nattansikte

Visa mig ditt nattansikte

Det av skuggor märkt

Visa mig det mörka hörnet av din själ

Visa mig på sårn

De gapande och gnagande

Presentera mig för korpen vid din sida

Jag ska inte rygga för din smärta

Inte heller göra den till min

Ditt mörker är ditt eget

Men kanske kan jag vara en axel

Ett bröst att luta pannan mot

En hand att treva efter

En famn att vila i

Jag ska inte låtsas några svar

Eller fixa till en magisk formel

Men jag vet att djupa brunnar också de har lock

Och när du orkar glänta

Finns himlen faktiskt kvar

Och solen är densamma

Som den en gång var

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mia Popiana med Poeter.se id #44034 innehar upphovsrätten